

Per JoanM el dv., 21/09/2018 - 21:00

Començo cansat. No he pogut carregar piles durant l'estiu. Tu saps per què. I això em deixa fora de combat aquest inici de curs. Què puc fer? He procurat atendre la realitat que tenia amb la màxima generositat... Estic esgotat i els dies passen, ho noto que no puc aguantar gaire així. Escric a l'agenda i se m'acut que demà a la tarda hi escriuré alguna cosa diferent. Postposo el que tenia, i escric: "Descans amb Déu". Me'n vaig fora del meu context. Tanco els ulls i m'estiro a la gespa. Imagino un paisatge meravellós, com aquells de postal que son ben reals, que han fet els teus dits, Senyor, i llavors respiro fons una llarga estona, contemplant-te en aquest paradís. Sembla que tota secundera s'ha aturat. Assaboreixo els moment, potser hores, les úniques obrint esclertes de vida, és tot el que puc fer per beure de Tu.